

Spm. nr. S 4873

Til miljøministeren (15/9 03) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren redegøre for, om den danske klimastrategi på energiområdet, som i øvrigt ønskes videreført i forbindelse med regeringens Klimastrategiplan, er og har været omkostnings-effektiv og i den forbindelse, om dette overhovedet kan opgøres, når det er umuligt at få oplyst de samlede samfundsøkonomiske udgifter til miljøvenlig el- og varmeproduktion?«

Begrundelse

Regeringen sætter vedvarende energi på dagsordenen fremgår det af en pressemeddelelse af 9/9-03 i anledningen af en international ministerkonference i Sønderborg. Det oplyses, at vedvarende energi kan blive en vigtig brik i forsøget på at finde en omkostningseffektiv løsning på klimaproblemerne. Det forekommer derfor spørgeren paradoksalt og totalt uacceptabelt, at vi i Danmark ikke har mulighed for at få oplyst størrelsen af de årlige merudgifter, som de danske energiforbrugere yder i form af politisk bestemte pristilskud til miljøvenlig energi, som angiveligt beløber sig til 15 mia. kroner om året. Da beløbet ikke fremgår af finansloven, har finansministeren afvist at lade Danmarks Statistik opgøre el- og varmeforbrugernes merudgifter til miljøvenlig energi, jf. spørgsmål nr. S 4059 og S 4060. Derfor må det være muligt for miljøministeren at redegøre for ovennævnte, da der uden disse samfundsøkonomiske oplysninger ikke er mulighed for fremover at opgøre omkostningseffektiviteten i forbindelse med regeringens klimastrategiplan.

Svar (25/9 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der henvises i begrundelsen for spørgsmålet til pressemeddelelsen om åbningen af konferencen »Vedvarende energi på markedet«, der fremfører, at vedvarende energi kan blive en vigtig brik i forsøget på at finde en omkostningseffektiv løsning på klimaproblemerne.

Det er en opfattelse jeg kan stå inde for. Vedvarende energi har potentialet til at give et meget stort bidrag til den fremtidige løsning af klimaproblemet, hvilket er baggrunden for, at over

80 lande på Johannesburg topmødet dannede en vedvarende energi-koalition. Forudsætningen for at dette kan nås er en udvikling af markedsbaserede metoder til at fremme de vedvarende energikilder, hvilket er temaet for konferencen.

Et eksempel herpå er bl.a. Kyotoprotokollens projektmekanismer, og den internationale handel med emissionstilladelser. Alle disse mekanismer er baseret på at sikre en indregning af de marginale reduktionsomkostninger for drivhusegasser i prisen på fossile energikilder, eller sikre en kreditering af de udslipsreduktioner den vedvarende energi giver, hvilket alt andet lige forbedrer konkurrencemulighederne for de vedvarende energikilder. Dermed kan der opnås en situation, der bl.a. for vindenergi er tæt på at være tilstede, hvor de vedvarende energikilder kan klare sig uden tilskud i konkurrencen med de konventionelle energiformer.

Regeringens holdning er klar, som det blandt andet er formuleret i oplægget til klimastrategi. Til forskel fra tidligere har Danmark nu en målrettet strategi for hvordan det sikres, at de mest omkostningseffektive reduktionsmuligheder kommer i sving.

Med EU's kvotehandelsdirektiv har vi et instrument til at sikre en markedsbaseret måde til at lokalisere de billigste reduktionsmuligheder. Uden for det kvotebelagte område er der formuleret et pejlemærke, på 120 kr. pr ton CO₂, der skal benyttes til at afgøre hvilke hjemlige tiltag der er rentable nok, set i lyset af det lidt længere sigt og usikkerheden om kvoteprisen i første og efterfølgende perioder.

Jeg er ligesom spørgeren stærkt interesseret i at få afklaret hvor omkostningseffektiv, eller det modsatte, den hidtil førte politik har været. Jeg har igangsat en undersøgelse for at kortlægge, hvilke reduktioner der er opnået, og hvor store de vigtigste omkostninger har været, som jeg allerede meddelte på samrådet d. 13. marts. Det er imidlertid særdeles vanskeligt at afgøre hvad klimapolitikken samlet set har kostet, da det blandt andet forudsætter et bud på hvordan Danmarks energisystem ville have udviklet sig siden 1990 uden de forskellige klimapolitiske virkemidler.

Med hensyn til at opgøre el- og varmeforbrugernes merudgifter til miljøvenlig el- og varmeproduktion har jeg ikke yderligere at tilføje i forhold til svarene på spørgsmål S 4059 og S 4060.